

31996F0443

L 185/5

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

24.7.1996

SKUPNI UKREP**z dne 15. julija 1996****Sveta na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji o boju proti rasizmu in ksenofobiji**

(96/443/PNZ)

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji,

ob upoštevanju pobude Kraljevine Španije,

ker države članice obravnavajo sprejetje predpisov o boju proti rasizmu in ksenofobiji kot zadevo skupnega interesa, zlasti v skladu s členom K.3(7) Pogodbe;

ker bi bilo treba upoštevati sklepe o rasizmu in ksenofobiji, ki jih je sprejel Evropski svet na Krfu 24. in 25. junija 1994, v Essnu 9. in 10. decembra 1994, v Cannesu 26. in 27. junija 1995 ter v Madridu 15. in 16. decembra 1995;

ker je posvetovalna komisija proti rasizmu in ksenofobiji, ki jo je ustanovil Evropski svet na Krfu, sprejela priporočila;

ker se kljub naporom držav članic v zadnjih letih število kaznivih dejanj povezanih z rasizmom in ksenofobijo še vedno povečuje;

zaskrbljen zaradi razlik med nekaterimi sistemi kazenskega prava glede kaznovanja posebnih vrst rasističnega obnašanja in ksenofobije, ki so ovire za mednarodno pravosodno sodelovanje;

ob priznavanju, da je potrebno mednarodno sodelovanje vseh držav, vključno tistih, ki jih na domači ravni problem rasizma in ksenofobije ne zadeva, je treba storilcem teh kaznivih dejanj preprečiti izkoriščanje dejstva, da so dejanja rasizma in ksenofobije v različnih državah različno razvrščena, tako da bi se gibal iz države v državo zaradi izogibanja kazenskemu postopku ali prestajanju kazni in bi tako lahko ostali nekaznovani;

s poudarjanjem, da pravica do svobode izražanja vključuje dolžnosti in odgovornosti, vključno s spoštovanjem pravic drugih, kakor je določeno v členu 19 Mednarodnega pakta Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah z 19. decembra 1966;

odločen v skladu s splošno humanitarno tradicijo jamčiti upoštevanje predvsem členov 10 in 11 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin z dne 4. novembra 1950;

v želji graditi na delu, začetem v okviru naslova VI Pogodbe v letu 1994, v zvezi s kazenskimi vidiki boja proti rasizmu in ksenofobiji,

SPREJEL NASLEDNJI SKUPNI UKREP:

NASLOV I

A. V interesu boja proti rasizmu in ksenofobiji se vsaka država članica obvezuje po postopku, predpisanem v naslovu II, zagotoviti učinkovito pravosodno sodelovanje v zvezi s kaznivimi dejanji, ki temeljijo na naslednjih vrstah vedenja, ter po potrebi za to sodelovanje ali storiti vse potrebno, da se tako vedenje z zakonom opredeli kot kaznivo dejanje ali, če to ni mogoče, pred sprejetjem vseh potrebnih določb, odstopiti od načela dvojne kaznivosti za tako vedenje:

- (a) javno spodbujanje k diskriminaciji, nasilju ali rasnemu sovraštvu v zvezi s skupino ljudi, opredeljeno glede na barvo, raso, vero ali nacionalno ali etnično poreklo, ali v zvezi s članom take skupine;
- (b) javno opravičevanje zločinov proti človeštvu in kršitev človekovih pravic iz rasističnih nagibov ali iz nagibov ksenofobije;

- (c) javno zanihanje zločinov, opredeljenih v členu 6 Listine Mednarodnega vojaškega sodišča v dodatku k Londonskemu sporazumu z dne 8. aprila 1945, če vključuje vedenje, ki zaničuje ali ponižuje skupino oseb, opredeljeno glede na barvo, raso, vero ali nacionalno ali etnično poreklo;
- (d) javno širjenje razprav, slik ali drugega gradiva, ki izražajo rasizem in ksenofobijo;
- (e) sodelovanje v dejavnostih skupin, organizacij ali združenj, ki vključujejo diskriminacijo, nasilje ali rasno, etnično ali versko sovraštvo.
- B. V primeru preiskav in/ali postopkov v zvezi s kaznivimi dejanji, ki temeljijo na vrstah vedenja, navedenih v odstavku A, vsaka država članica v skladu z naslovom II izboljša pravosodno sodelovanje na naslednjih področjih in sprejme ustrezne ukrepe za:
- (a) zaseg in odvzem razprav, slik ali drugega gradiva, ki izražajo rasizem in ksenofobijo, namenjenih širjenju v javnosti, če se to gradivo ponuja javnosti na ozemlju države članice;
- (b) priznanje, da vrste obnašanja, navedene v odstavku A, ne bi smele veljati za politična kazniva dejanja, kar bi opravičevalo zavrnitev izpolnjevanja zaprosil za medsebojno pravno pomoč;
- (c) zagotavljanje informacij drugi državi članici in s tem omogočanje, da v skladu s svojim pravom začne s pravnim postopkom ali postopkom za odvzem predmetov v primerih, ko kaže, da se razprave, slike ali drugo gradivo, ki izražajo rasizem in ksenofobijo, hranijo v državi članici za namene širjenja v drugi državi članici;
- (d) vzpostavitev kontaktnih točk v državah članicah, ki bi bile pristojne za zbiranje in izmenjavo vseh informacij, ki bi lahko koristile pri preiskavah in postopkih proti kaznivim dejanjem na podlagi vrst vedenja, navedenih v odstavku A.
- C. Ničesar v tem skupnem ukrepu ni mogoče razlagati tako, da vpliva na obveznosti, ki jih imajo države članice po mednarodnih listinah, navedenih v nadaljevanju. Države članice uresničujejo ta skupni ukrep v skladu z navedenimi obveznostmi in pri tem upoštevajo opredelitve in načela, vsebovana v naslednjih listinah:
- Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin z dne 4. novembra 1950,
 - Konvencija o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967,
 - Konvencija Združenih narodov o genocidu z dne 9. decembra 1948,
 - Mednarodna konvencija o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije z dne 7. marca 1966,
 - Ženevske konvencije z dne 12. avgusta 1949 ter Protokola I in II k tem konvencijam z dne 12. decembra 1977,
 - Resoluciji 827(93) in 995(94) Varnostnega sveta Združenih narodov,
 - Resolucija Sveta z dne 23. novembra 1995 o zaščiti prič v boju proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu ⁽¹⁾ v primerih kazenskih postopkov za vrste vedenja, navedene v odstavku A, če so bile priče pozvane v drugo državo članico.

NASLOV II

Vsaka država članica predloži pristojnim organom v preučitev in sprejetje ustrezne predloge za izvajanje tega skupnega ukrepa.

Svet bo ob upoštevanju izjav v Prilogi do konca junija 1998 ocenil, kako države članice izpolnjujejo obveznosti v okviru tega skupnega ukrepa.

Ta skupni ukrep in priložene izjave, ki jih je potrdil Svet in ne vplivajo na uporabo teh skupnih ukrepov s strani držav članic, ki jih te izjave ne zadevajo, bodo objavljeni v Uradnem listu.

V Bruslju, 15. julija 1996

Za Svet

Predsednik

D. SPRING

⁽¹⁾ UL C 327, 7.12.1995, str. 5.

PRILOGA

IZJAVE IZ NASLOVA II

1. **Izjava grške delegacije v zvezi z naslovom I. B(b):**

„Grčija razlaga naslov I. B(b) glede na določila svoje ustave, ki prepovedujejo ukrepanje proti osebam, ki jim grozi pregon iz političnih razlogov.“

2. **Izjava francoske delegacije v zvezi s peto alineo naslova I. C:**

„Francija poudarja, da se proti njej ni mogoče sklicevati na Dodatni protokol I z dne 8. junija 1977 k Ženevskim konvencijam iz leta 1949, ker te listine ni ratificirala niti podpisala in ker ga ni mogoče smatrati za izraz mednarodnega običajnega prava, ki se uporablja v oboroženih sporih.“

3. **Izjava delegacije Združenega kraljestva v zvezi z naslovom I:**

„Delegacija Združenega kraljestva izjavlja, da bo za namene uporabe Skupnega ukrepa s strani Združenega kraljestva in ob upoštevanju določb in splošnih načel kazenskega prava Združenega kraljestva, Združeno kraljestvo uporabljalo naslov I, odstavek A, točke (a) do (e), in sklicevanja nanje, če zadevno vedenje ogroža, zlorablja ali žali in se izvaja z namenom razvneti rasno sovraštvo ali pa to lahko povzroči.“

To bi v skladu z naslovom I. B in naslovom II vključevalo omogočanje ustreznim organom Združenega kraljestva, da s tem v zvezi preiščejo in odvzamejo razprave, slike ali drugo gradivo v Združenem kraljestvu, ki je namenjeno razširjanju v drugi državi članici in ki tam lahko spodbuja k rasnemu sovraštvu.

Če bodo zaradi uporabe te deklaracije nastopile težave, se bo Združeno kraljestvo posvetovalo z zadevno državo članico z namenom razrešiti nastale težave.“

4. **Izjava danske delegacije v zvezi z naslovom I:**

„Danska delegacija za namene uporabe Skupnega ukrepa s strani Danske in ob upoštevanju določb in splošnih načel danskega kazenskega prava izjavlja, da bo Danska naslov I, odstavek A, točke (a) do (e), in sklicevanja nanje uporabljala le, ko bo določeno vedenje grozeče, žaljivo ali ponižujoče.“
